

Derfor håber jeg på, at den danske regering vil sige, at denne rapport, der rent faktisk indeholder en lang stribe af politiske unionskonklusioner, ikke skal godkendes på nuværende tidspunkt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Udarbejdelsen af Rådets rapport om Maastricht-Traktaten sker på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde på Korfu den 24. og 25. juni 1994.

I konklusionerne opfordres institutionerne – altså Rådet, Kommissionen og Parlamentet – til, inden refleksionsgruppen begynder sit arbejde, at udarbejde rapporter om, hvorledes Traktaten om Den Europæiske Union fungerer, således at disse rapporter kan danne et udgangspunkt for refleksionsgruppens arbejde.

Refleksionsgruppen vil ligeledes tage udgangspunkt i Traktatens eksisterende bestemmelser samt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 10.-11. december 1993 og Ioannina-aftalen fra 28. marts 1994. Rapporterne vil derfor være et blandt flere udgangspunkter for refleksionsgruppens arbejde.

Hverken den danske regering eller nogen anden regering i et EU-medlemsland vil være bundet af rapporternes indhold, når regeringerne skal fastlægge deres holdninger til den kommende regeringskonference. Og det er jo det helt afgørende.

Jeg gentager: Hverken den danske regering eller nogen anden regering i et EU-medlemsland vil være bundet af rapporternes indhold, når regeringerne skal fastlægge deres holdninger. Det er for mig helt afgørende.

Ligesom på det tidligere spørgsmål må jeg her henvise spørgeren til regeringens tidligere redegørelser for proceduren for den endelige fastlæggelse af danske holdninger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan han forestiller sig, at han kan godkende en rapport, som bliver fremlagt i Ministerrådet til beslutning – til konkret beslutning i Ministerrådet – og så på et senere tidspunkt, når man vil henvise til den rapport og dens konklusioner, vil kunne fremføre den påstand, at den jo ikke er bindende for Danmark, for vi godkendte den godt nok dengang, men vi mente det ikke. Jeg tror, ministeren må erkende, at det er et politisk fuldstændig uholdbart synspunkt.

Når man godkender de konklusioner, der står om, at f.eks. udenrigs- og sikkerhedspolitikken i EU skal styrkes med en såkaldt øget aktionskapacitet, og at der skal ske en samordning af udenrigspolitik, økonomisk politik og sikkerheds- og militærpolitik, fortolker jeg det sådan, at det hele skal ind i den såkaldte kommunautære søjle, i 1. afdeling.

Hvis man godkender sådanne konklusioner, vil det da være umuligt senere hen at komme og sige fra den danske regerings side, at det stemte vi godt nok for, men det mente vi overhovedet ikke. Jeg håber, ministeren vil bekræfte over for mig, at sådan kan man ikke arbejde som udenrigsminister i et ministerråd. Der må man vel tage det lidt alvorligt, hvordan man stemmer, og hvad man forpligter sig til, når man godkender en rapport.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Nu skosede udenrigsministeren Enhedslisten for at rejse disse spørgsmål; sådan forstod jeg udenrigsministeren.

Selvfølgelig virker det beroligende, at rapportens konklusioner ikke binder Danmark. Men alligevel synes jeg også, udenrigsministeren må forholde sig til, at enten har man nogle holdninger til den måde, samarbejdet fungerer på, og så fører man en debat her i Danmark på baggrund af holdningerne til EU-samarbejdet – som så eventuelt kan flytte sig i debatten – eller også siger man, at vi er totalt holdningsløse frem til regeringskonferencen, for vi må ikke være bundet på nogen måde. Der må udenrigsministeren jo i lighed med det, udenrigsministeren beder Enhedslisten om, tage et standpunkt om, hvilken vej man ønsker at gå.

Med godkendelsen af denne rapport er det klart, at man lægger sig fast på en bestemt måde, som samarbejdet skal fungere på, og det vil jo også danne baggrund for den debat, man får frem til regeringskonferencen. Det er for så vidt også i orden, men så må udenrigsministeren bare også forholde sig til det, som udenrigsministeren klandrer Enhedslisten for. Så får vi en debat på holdninger, hvor det også må være tilladt for de enkelte partier at have deres holdning.

Det skal så også være mit spørgsmål til udenrigsministeren, om ikke udenrigsministeren er enig i den betragtning.